

Նոյն մշակը այս ալ ըստ աւ. Այս առածը միայն փորձառութեամբ օգտակար կ'ըլլայ, և զոր երբեք մոռնալու չէ. կը տեսնես դու այս արօտները, այս բարեբեր դաշտերը, այս պտղատու այգեստանները. ուրիշ առածով մըն է որ զասոնք ստացած ենք: Իմ հայրս, որ վարպետ նաւորդ մըն էր, աշխարհիս ծայրը գացեր գտեր է և ես նայնը օդտեցուցի:

Մշակէ, պարարտացուր, սերմանէ, ջրէ, քաղ հանէ արտդ, և աղօթքով խնդրէ հունձքդ, ինչպէս թէ երկընքէն ընկնելու ըլլար:

Նարա-Մունի այս երկու առածներն ալ քաղեց առաւ Պասգաց երկըն՝ որոնք գեղացին հաղորդեց իրեն.

Արտուած աղէկ գործաւոր է, բայց կ'ուզէ որ իրեն օգնեն:

Աշխարհս ծովու կը նմանի, որոնք որ լողալ չեն գիտեր՝ կը խղդուին:

Նարա-Մունի գաղղիոյ սահմանները հասնելով՝ տարակուսեցաւ, արդեօք մտնայ այս դեղեցիկ երկիրը, զոր ամեն ազգերը որոնց մէջ պատրած էր, Երոպիոյ մէջ մէկ հատիկ արժանաւոր երկիր իրեն ներկայացուցած էին իրեն դանձը ճոխացընելու. սակայն ետ դարձաւ, և նաւ մը դժունելով՝ ի վալենցիա՝ որ դէպ ՚ի Նաբոլի պիտի երթար, որոշեց դարձեալ նաւել և իտալիա պտըտիլ:

Կը շարունակուի:

ՀԻՒՍԻՍԱՑԳԻՆ ՎՐԱՅ

Կիլպերտոս կովի անուանի բնագէտը հիւսիսայգին վրայ ըրած նոր գիտութիւններէն ստիպուեցաւ հաստատել՝ որ Հիւսիսայգը ուրիշ բան չէ, բայց կամաց կամաց անզգալի կերպով բաղադրութիւն մը երկու ներհակ ելեկտրականութեանց՝ ջուրին ու երկրիս շոգիներէն, միժնուրատին բարձր մասին անզայտացած օդուն մէջ. անոր համար ալ

է որ կը կարմրի ու կը փայլի: Ուստի կիլպերտոս Հիւսիսայգը որոշ ասանկ սահմանեց. Երկայն փայլիւն մը անգայտացած օդուն մէջ՝ մքնողորտին բարձրագոյն կողմիւ:

Այս սահմանը կը հաստատէ ինչ որ գիտէինք աս երեսութին ելեկտրական բնութեանը վրայ, որ կը ցուցընէր մագնիսական ասեղին ճօճալը ու այլայլութիւնները՝ որ շատ անգամ հեռագիր ազգեցութեանց վրայ կ'ընէ:

Աս ալ գիտնալու է որ, գերմանացի Տովէ բնագիտին կարծեացը համեմատ՝ բևեռային լոյսը, մագնիսական արտաքին այլայլութեան պատճառէ մը աւելի՝ գնտային ներգործութիւն մըն է, փայլուն երեսութիւնի մը աստիճան հասած. ու աս ներգործութեան մէկ մասը լուսէ ձեացած է, մէկալ մասն ալ ասեղին ճօճալէն. ուստի սմանք կոչեցին զանիկայ մագնիսական միրիկ. ու անուանին չումնպալ դիտելով աս հաստատուն ու ներքին կցորդութիւնը՝ երկրիս ելեկտրականութեանը Հիւսիսայգին հետ, ու իրեն կարծեացը հաստատութիւն առնելով ֆարատէին յայտնի գիտը, մագնիսական զորութենէ առաջ եկած լոյսին զառնալուն, չտարակուսեցաւ հաստատելու որ Հիւսիսայգը մագնիսական երեսոյի մը ըլլայ, բայց լոյսին դառնալը նիւթական շարժօղ մը կ'աւելցընէ, ինչպէս որ մագնիսական լոյսին մէջ նիւթական մասունքն են որ կը փայլին, մետաղ ու մետաղային բաներ, ու շատ անգամ ալ կրակ կարած կազեր ու շոգիներ: Արդ Շնկամբում հատուածակողմ գործիքով ըրած վերլուծութեանը վրայ դիտեց որ Հիւսիսայգին փայլուն մասն է անգայտացեալ կազ:

Ուրեմն Հիւսիսայգը օդակերպ անդայտացեալ նիւթոյ մը լուսաւոր երեսոյին է, որ անմիջապէս կցորդու-

թիւն ունի մազնիսական ասեղին շարժ-
մանցը այլայլութեան հետ :

Բայց ասկէց՝ ի զատ Ռոտովփոս ֆալզ
վեննայի երեխի բնագետն ու աստե-
ղարալիքը, երկրաշարժութեան ու հրա-
րուղիս լերանց պատճառներուն հետ վե-
րաբերութիւն մը կու տայ հիւսիսայ-
դին, աս կերպով։ Հիմա հասարակ կար-
ծիք է գիտնոց՝ որ Հիւսիսայդը իր եր-
կրային ըստուած մազնիսականութիւնը
կ'ընդունի հասարակածին ելեկտրական
հոսմանէն, և ուրիշ երկրիս ելեկտրա-
կան հոսմունքներէն։ Արդ շատ հաւա-
նական է որ աս հոսմունքները արեւուն
տաքութենէն ըլլան ըստ մեծի մասին,
բայց այն ներքին տաքութենէն ալ են՝
որ երկրիս կեղրոնական բոյնին չորս դին
կը գոյանան անլոյժ ու տաք նիւթերէ,
որ հողագնտոյս կեղենին տակը կը պըտը-
տին։ Աս հոսմունքներուն կերպ կերպ
փոխուելէն՝ աս մազնիսականութիւնն
ալ կը փոփոխուի։ Բայց փորձուած բան
է Հիւսիսայդին հաստատուն կցորդու-
թիւնը, երկրիս ելեկտրական հոսմանցը
կերպ կերպ փոփոխուելուն հետ, զոր
կը ցուցընէ մազնիսական ասեղին ճօ-
ճումը։ Ուրեմն յայտնի եղաւ ու ան-
ժխտելի աս երեսյթներուն իրարու հետ
վերաբերութիւն ունենալը, այս ինքն
Հիւսիսայդին, հրարուղիս լերանց, ու
երկրաշարժին։ Ֆալզ բնագիտին կար-
ծիքն է որ՝ աս վերաբերութիւնը իրար-
մէ պատճառած չէ, այլ ուրիշ պատահ-
մունքէ մը՝ որ ամենուն մէկտեղ պատ-
ճառ կ'ըլլայ։ Երկրիս կեղրոնական բոյ-
նին հրային հեղանիւթ ըլլալը կրնայ
բացատրել շատ մը վերի յիշուած երե-
ւոյթներուն նոյն ատեն հանդիպիլը։

ՍԿԻԶԲՆ Ա.ՐԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

Ոմանք ՚ի Ս. Հարց և յեկեղեցական
ժամանակագրաց աշխարհիս ստեղծ-
ման սկիզբն՝ գարնանային հասարակա-
ծինատեն եղած կը հաշուեն. ըստ այսմ
և մեր Յայսմաւուրք ալ՝ արարչութեան

զիսաւոր գործը մարդոյն ստեղծումը՝
բուն զիշերահաւասարին օրը զնելով
արարչութեան առաջին օրն ալ կը սե-
պէն մարտի 5—17. և այսպէս կը պատ-
մեն, իրենց նախնի վարդապետաց խօս-
քերը հիւսելով։

Յայսմ աւուր սկիզբն է արարչու-
թեանցն Աստուծոյ, յորում աւուր ա-
րար Աստուած զերկինս և զերկիր։ Որ-
պէս ասէ Մովսէս. ի սկզբանէ արար
Աստուած զերկինն վերին, և զերկիրա
ներքին։ Խոկ՝ Հայր, Բանն՝ Որդի, է՝
Հոգին սուրբ Աստուած։ Նախ զերկինն
վերին հիմն դնէ, և ապա զերկիր. զի
որոց շինող Աստուած է՝ այնպէս է
պարտ լինել, 'ի վեր զհիմն դնել՝ որ-
պէս զլուխ մարդոյս՝ ի կազմուած մար-
մոյս։ Զոր օրինակ, շինողը ընդարձակ
բակի՝ զերկու եղերսն գծեն և անկիւ-
նավէմն կանգնեն և ապա զմիջոցսն
լնուն շինուածովք. նոյնպէս և Աստուած
զերկին 'ի վեր և զերկիր 'ի խոնարհ
կայացոյց, և ապա յետոյ զմիջոցս ելից
պատշաճ պիտոյիւրք։ Երկին երկու ինչ,
օդ և հուր. և երկիր երկու իր, հող և
ջուր. թշնամիք անհաշտելիք և սիրելիք
անքակտելիք։ Զորս տարերս նիւթեղէն
'ի պէտա շինութեան աշխարհիս արար
Աստուած. զի առանց հողոյ ոչ լինի
թանձրութիւն շշափելի, և ոչ առանց
ջրոյ կալումն և մածումն. և ոչ առանց
օդոյ շարժումն. և ոչ թարց հրոյ երե-
ւումն։ Երկիր որ է հող՝ ծանրութեամբն
զներքին վայրն էառ. և ջուր թեթե քան
զհող և ծանր քան զօդ՝ 'ի վերայ հողոյ՝
'ի ներքոյ օդոյ կայացաւ. և օդ որ է քա-
մի, և ասի հողմ, ծանր քան զհուր՝ և
թեթե քան զջուր, 'ի ներքոյ հրոյն, և
'ի վերայ ջրոյն ղետեղեցաւ։ Զի զիջու-
թիւն ջրոյ զոյ 'ի յօդն. որպէս 'ի կան-
թեղս է տեսանել, զջուրն և զձէթն և
զհուրն. և թէ հող ձգես 'ի կանթեղն՝ 'ի
տակն նստի։ Այսպէս և տարերս կայա-
ցան, որք են թեթե կը և ծանունք, թոյլ
և սուր, հակառակը և միաբանք։

Եւ երկիր էր աներեսյթ, զի ջուրն
ծածկեալ ուներ զերկիր։ Եւ անպատ-